

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم با روش های غیر دارویی، اختلال تیک دانش آموز را بهبود دهیم؟

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و دومین کنفرانس ملی یافته های نوین در مدیریت، روان شناسی و حسابداری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد بازگشا - دانشجوی کارشناسی پیوسته علوم تربیتی، گرایش آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

زمینه: امروزه با توجه به آمار موجود، اختلالات روانی شیوع بسیاری دارد. در این بین از آنجایی که دوران کودکی در زندگی و رشد آدمی تأثیر بسزایی دارد اختلالات، مشکلات و درمان آنها هم اهمیتی دوچندان پیدا می کند. یکی از این اختلالات که میزان شیوع آن در کودکی بیش تر از بزرگسالی است اختلال تیک می باشد. هدف: هدف پژوهش حاضر رفع و بهبود اختلال تیک و کاهش تأثیر آن بر زندگی فرد می باشد. روش: پژوهش حاضر پژوهشی کیفی و از نوع اقدام پژوهی می باشد. یک دانش آموز دارای اختلال تیک شناسایی شد و مورد پژوهش قرار گرفت. پس از انجام مطالعات کتابخانه ای فراوان و مشورت با متخصصین روانشناسی و علوم تربیتی، روش ها انتخاب شدند. روش های درمانی مورد استفاده عمدتاً به صورت آموزشی، آگاهی بخشی و رفتار درمانی بوده است. یافته ها: مشخص شد فنون و روش های بکار رفته در جهت درمان و بهبود اختلال تیک به صورت مناسبی کارآمد بوده و میتوانند سبب بهبود شرایط و وضعیت زندگی و شرایط تحصیلی فرد شوند نتیجه گیری: مشخص شد روش های فوق مناسب درمان این اختلال بوده و قابل استفاده می باشند.

کلمات کلیدی:

اختلال تیک، دوران کودکی، آگاهی بخشی، رفتار درمانی، فنون وارونه سازی عادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601721>

